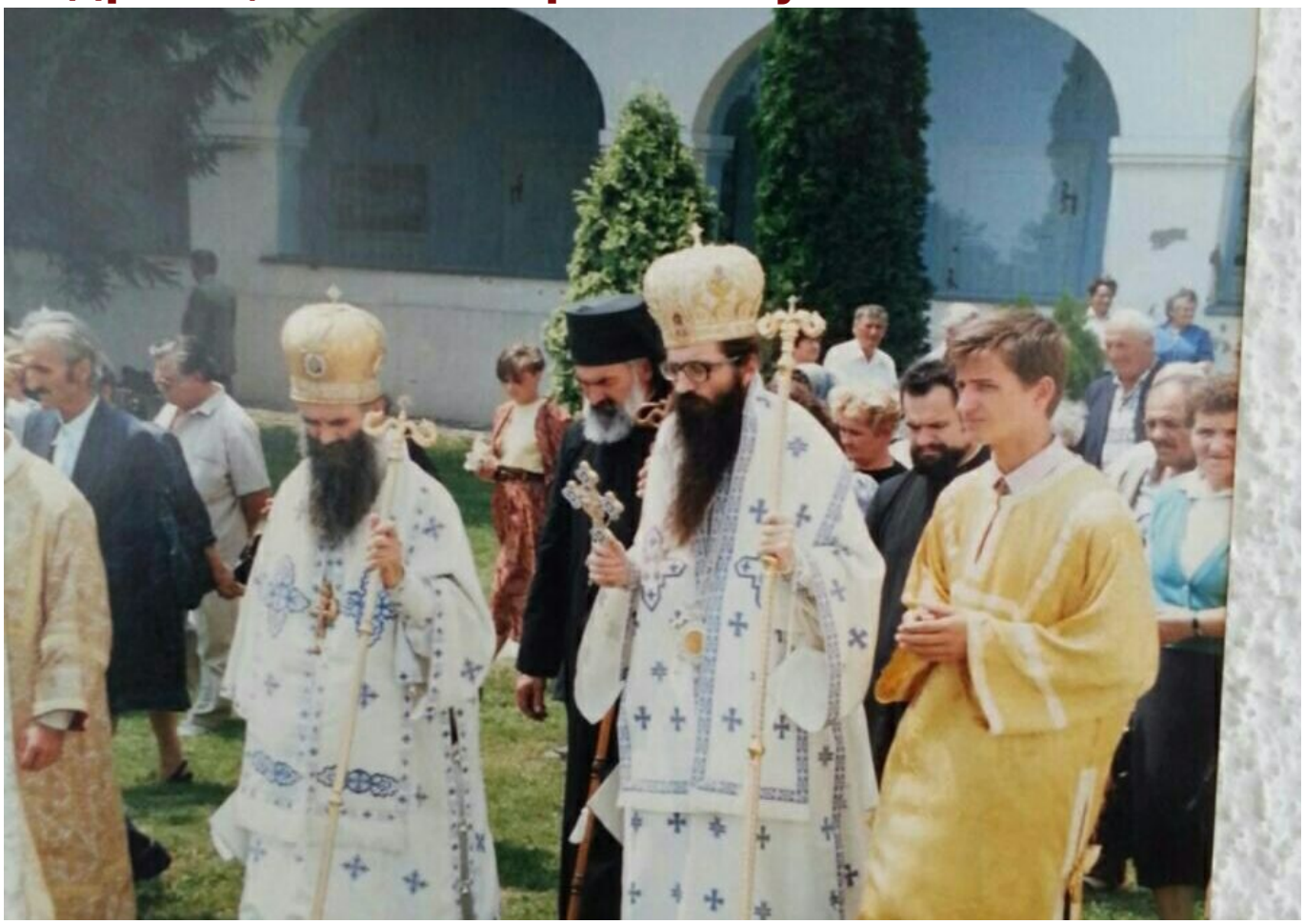
31/10/2020

Владика Сергије: Сваки сусрет са Митрополитом био је сусрет радости, подршке, очинске бриге и љубави

Његово преосвештенство Епископ бихаћко-петровачки и рмањски г. Сергије за Радио Светигору о Митрополиту Амфилохију. Разговарала Слободанка Грдинић.

- Пратимо данас у наручје Господње нашег Архипастира и оца Високопреосвећеног Архиепископа Амфилохија. Преосвећени Владико када сте га срели и како га памтите?

– Потрешен сам Вашим питање, не само са информацијом о упокојењу Митрополита Амфилохија. Данас нам је свим срце узбуђено јер осјећамо и тугу и радост. А што се тиче вашег питања кад сам га срео? Ево овдје у телефону имам чак и фотографију са тог првог сусрета са њим. Било је то у манастиру Бођани на Петровдан, 12. јула 1990. године. Митрополит је тада

био Епископ банатски, а ја сам био млад богослов од 15 година. Ту је био присутан и Владика Бачки Иринеј. Тај први сусрет памтим и данас и чувам ову фотографију, а посебно сад када сам Епископ. Последњи пут сам разговарао са њим на мој имендан, 8. октобра, када је Митрополит већ био у болници. Позвао сам га да му пожелим брз опоравак и он се обрадовао мом позиву. Вијест о упокојењу Митрополита Амфилохија растужила је не само мене него и цијелу Српску православну Цркву и цијело Православље. Служио сам јутрос Свету литургију у манастиру Острог а морам да кажем да ми је Митрополит јутрос дошао у сан. Двије смо ријечи прозборили у сну, не морам их сад износити, али могу да кажем да сам осјетио радост, ону васкршњу радост да је смрт побијеђана и да наш Митрополит несумњиво иде у наручје Господа. И ми се препоручујемо његовим молитвама молећи Бога да га упокоји и уврсти међу праведне, у наручје Авраама. Тамо ће наш Митрополит да се моли за нас грешне да и даље истрајемо на истом путу на коме је он био.

- Хвала Вам преосвећени Владико на овим ријечима утјехе. Свима нама који смо имали благослов да живимо у вријеме Високопреосвећеног оца нашег Митрополита Амфилохија оставио је велики залог. Живјели смо под плаштом његове љубави сви ми овдје али и ви у Епархији бихаћко-петровачкој. Колико је Митрополит значио за вас и за вашу Епархију?

– Значио је много јер је увијек бринуо за нас. Обилазио нас је увијек кад је могао, још док је Епископ био Хризостом, садашњи Митрополит дабробосански. Никада не могу заборавити његов загрљај када је 1998. године дошао у манастир Рмањ да нас, младе монахе, подржи у повратку и обнови живота на тим просторима. Сваки сусрет са њим је заиста био сусрет радости, подршке, очинске бриге и љубави коју у овом тренутку ријечима нисмо у стању да изразимо због наше туге и жалости. Нека му Господ да Царство небеско. Од сада смо физички раздвојени али духовно ћемо увијек бити заједно. Он ће живјети у нама као и сви наши Свети преци. Оно што је битно је то да ће се он молити од сада молити за нас пред престолом Свевишњега много јаче и много боље него на земљи.

- Хвала вам Владико на ријечима утјехе.

– Богу хвала и нека је нашем Митрополиту вјечни покој.

— mitropolija.com